

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Høgni Hoydal genoptager sin meget principielle diskussion om Færøernes forfatningsretlige stilling. Der er ikke så meget nyt i det, hr.

Høgni Hoydal her fører frem.

Jeg vil blot ganske kort fastslå, at det ikke er korrekt, når hr. Høgni Hoydal fremstiller det, som om dette lovforslag er et tilbageskridt for Færøerne. Det forholder sig modsat. Forslaget er et resultat af forhandlinger mellem regeringen og Færøernes landsstyre, og det indebærer, at der bliver etableret en generel fuldmagtsordning for Færøernes landsstyre til på rigets vegne at forhandle og indgå en række folkeretlige aftaler inden for sagsområder, som er overtaget af de færøske myndigheder.

Det betyder altså, at landsstyret ikke skal indhente en konkret fuldmagt i hvert enkelt tilfælde, hvor der måtte være ønske om selvstændigt at varetage interesser på udenrigsområdet. Det er på den måde, den nye ordning adskiller sig fra den nugældende praksis.

Så nævnte hr. Høgni Hoydal den fiskeriorganisation, der hedder NASCO, og at, sådan forstod jeg hr. Høgni Hoydal, Færøerne efter hr. Høgni Hoydals opfattelse allerede i dag optræder selvstændigt i NASCO, og at den ordning bliver forringet med fuldmagtsordningen.

Det er ikke korrekt, at Færøerne optræder med selvstændigt medlemskab, hvor Danmark er dækket af EU's medlemskab. Når Færøerne og i øvrigt også Grønland optræder i disse fiskeriororganisationer, er det netop i forening og på rigets vegne.

Så nævnte hr. Høgni Hoydal også den organisation, der hedder NAMCO, som bygger på en aftale mellem Norge, Island, Færøerne og Grønland om et samarbejde om havpattedyr. Det følger af de statsretlige bemærkninger i lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.2, at Færøerne og Grønland ikke kan indgå folkeretlige aftaler på egne vegne.

Af fuldmagtslovforslaget fremgår endvidere, at Færøerne og Grønland må handle i forening ved forhandling og indgåelse af folkeretlige aftaler, der vedrører både Færøerne og Grønland. Det er tidligere meddelt landsstyret, at vi af disse grunde ikke ser NAMCO som et brugbart fortilfælde. Såfremt et ønske om færøsk og grønlandsk deltagelse i internationale organisationer opstår, går vi fremover ud fra, at fremgangsmåden i fuldmagtsloven bliver fulgt.

Men i det hele må jeg altså sige, at dette er et skridt fremad. Det kan godt være, det ikke er det

store skridt fremad, som hr. Høgni Hoydal ønsker, men det er et skridt fremad, og derfor burde hr. Høgni Hoydal i virkeligheden være tilfreds med forslaget.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil bare korrigere. Det er muligt, at jeg har udtrykt mig forkert, men det, jeg har nævnt, er den organisation, der hedder NAMCO, og det er en organisation, der beskæftiger sig med de levende pattedyr i Nordatlanten og en bæredygtig udnyttelse af dem. Her er Færøerne og Grønland selvstændige medlemmer og selvstændige medunderskrivere af stiftelsestraktaten.

Det er det eksempel, jeg nævner som det mest konkrete eksempel på, at der ikke er tale om nogen nyskabelse eller udvidelse. Der er faktisk tale om et tilbageskridt. For med den nye lov og med de svar, som statsministeren har afgivet i forbindelse med dette lovforslag, vil det ikke være muligt fremover for Færøerne og Grønland at være to selvstændige parter i en organisation som NAMCO. Det vil jeg gerne spørge om statsministeren kan bekræfte. Jeg har slet ikke talt om NASCO og alle de der andre forkortelser – vi kan tage mange eksempler – men NAMCO er altså et meget konkret eksempel på, at der i virkeligheden er tale om et tilbageskridt snarere end noget fremskridt.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg omtalte faktisk NAMCO, og NAMCO er ikke et brugbart fortilfælde. Det er regeringens opfattelse, at indgåelsen af NAMCO-aftalen, hvor Færøerne og Grønland deltager i aftalen på egne vegne, var en fejl, og det er tidligere meddelt landsstyret. Derfor er NAMCO ikke et brugbart fortilfælde.

Som jeg sagde: Såfremt et ønske om færøsk og grønlandsk deltagelse i internationale organisationer opstår, går vi fremover ud fra, at fremgangsmåden i fuldmagtsloven bliver fulgt. Hele diskussionen her handler jo om, om man er inden for eller man ikke er inden for rigsfællesskabet. Det er selvfølgelig klart, at man kan have en vældig lang diskussion om det, men så længe vi har rigsfællesskabet, er det altså således, at det er den danske regering, som har det overordnede ansvar for udenrigspolitikken. Sådan er det nu engang.